

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

2. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

12. LEDNA 2020

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„Dbejte na sebe i na celé
stáde“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 4. prosince 2019
na náměstí Sv. Petra
v Římě
- strana 2 -

**Blahoslavený Mikuláš
Bunkerd Kitbamrung**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (11)**
P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 6 -

**Papež odtajnil kanonické
procesy ve věci sexuálního
zneužití**
- strana 7 -

**Hluboké Mašůvky -
projít dějiny víry**
Petr Bobek
- strana 9 -

Matka
Evženie Ravasio (1)
- strana 12 -

**Palladium bude trvale
vystaveno v bazilice
Nanebevzetí Panny Marie
ve Staré Boleslavi**
- strana 13 -

Juan Fernández Navarrete (kolem 1538-1579): Křest Páně, Museo del Prado, 1567

Abba, Otče

Milí čtenáři, vzpomínáte si ještě na rok 1999? Svátý papež Jan Pavel II. věnoval tento rok nebeskému Otci. V dopise kněžím napsal: „Velmi mi záleží na tom, abyste se ... cítili jedno s celou Církví, která nyní prožívá rok věnovaný Otci, rok, který je předzvěstí, že se zanedlouho skončí 20. století a zároveň druhé křesťanské tisíciletí.“ Ruku na srdce! Jsou dnes, po dvaceti letech, plody tohoto milostivého roku v našem vlastním životě a v Církvi viditelné?

V Ježíšově řeči na rozloučenou při poslední večeři ještě jednou náš Pán otevírá svoje srdce, když se modlí: „Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám jim je poznat, aby v nich byla láska, kterou jsi mě miloval, a já byl v nich.“ (Jan 17,26) Toto jméno je: Abba, Otec. Proto Ježíš přišel na tuto zemi, aby nás přivedl zpět k původní důvěrnosti dítěte s nebeským Otcem. Proto učil apoštolů v modlitbě oslovovat Boha jménem Otec. A všem, kdo prosí Otce o Ducha Svátého, přislíbil, že jejich modlitba bude vyslyšena. To mohl garantovat jen on, Syn, protože „Boha nikdo nikdy neviděl; jediný Syn, nakloněný k Otcově náruči, ten nám jej dal poznat.“ (Jan 1,18) Ačkoliv Ježíš slovy a skutky zjevoval Otce,

a dokonce mohl říci: „Kdo viděl mne, viděl Otce“ (Jan 14,9), dnes – žel – jen malá hrstka křesťanů má skutečně živý vztah k tomuto Otci. Křesťané sice vědí, že Bůh je Trojjediný, hovoří s Ježíšem a vzývají Ducha Svátého, dokonce se možná denně modlí modlitbu Otče náš, ale hluboký dětský vztah důvěry k nebeskému Otci má jen málokdo z nich.

Proto se v minulém století Bůh Otec zjevil italské mystičce Evženii Ravasio. Vzal na sebe dokonce lidskou podobu, aby skrze Evženii promluvil k celému lidstvu a dal najevo svoji lásku vůči jednomu každému osobně.

V případě takového mimořádného zjevení si oprávněně klademe otázku, zda skutečně pochází od Boha. Mons. Alexan-

dre Caillot, biskup z Grenoblu, inicioval zkoumání poselství a osoby Evženie Ravasio, což se dělo v průběhu deseti let. Ve svém závěrečném posudku napsal: „Není zde nic, co by vyvolávalo obavy, naopak, je to něco zcela nefalšovaného, pravého, co se plně shoduje s naukou víry. Velebím Otce za to, že uznal za vhodné vybrat si moji diecézi jako místo takového dojemného důkazu jeho lásky.“

Když se papež Pius XII. doslechl o matce Evženii, poslal k ní P. Girarda Matthieu, kněze, kterému důvěřoval, aby mu on zprostředkoval informace z první ruky. Když kněz čekal na matku Evženii, najednou ji spatřil na konci chodby, jak se přibližuje směrem k němu – vznášela se půl metru nad zemí a byla obklopena oslnující září, jež z ní vycházela. Tento zážrak Bůh učinil jako důkaz pravosti svého zjevení této vyvolené duši. Proto mají poselství dokonce imprimatur (schválení) tehdejšího generálního vikáře Jeho Svatosti pro Vatikánský městský stát, Petra Canisia van Lierdeho. Naprosto klidně a s otevřeným srdcem můžeme tedy přijmout slova našeho nebeského Otce, která nám sdělil skrze matku Evženii.

Matka Evženie Ravasio (1)

Bude to pravděpodobně vyhrazeno jedné z budoucích generací životopisců, aby sestavili rozsáhlejší a podrobnější životopis této výjimečné a charismatické osobnosti 20. století, a to se zřetelem na možné blahořečení anebo svatořečení Evženie Alžběty Ravasio. Díky novým pramenům z církevních archivů, které budou zpřístupněny, se potom dostane na světlo mnoho dosud skrytých faktů. Nám však zcela postačí existující biografické podklady, abychom mohli v krátkosti vykreslit život matky Evženie, této těžce zkoušené řeholnice, inspirované misionářky a jedinečné prorokyně nebeského Otce.

V odlehlém venkovském sídle své rodiny 4. září 1907 spatřila světlo světa Alžběta Ravasio. Bylo to v severoitalské provincii Bergamo, v městečku San Gervasio d'Adda. Když se narodila předčasně a nebylo jisté, zda přežije, hned ji pokřtili. Zámožné rodiny Ravasio si lidé v okolí vážili. Rodina nabyla svůj majetek chovem dobytka a bouřce morušového. Při bankrotu banky však všechno ztratili právě tehdy, když se narodila Alžběta. V této době nouze uložili drobné novorozenátko do dřevěné bedničky, kterou předělali na kolébku. Bettina,

jak říkali nejmladšímu dítěti rodiny, si ce žila, ale její vývoj nešel vůbec kupředu. Její matka Felicitas byla od porodu několik let nemocná, což své dceři podvědomě vždy vyčítala. S hněvem dávala Bettině pocítit svoji nevoli, bezdůvodně jí nadávala a často ji trestala a bila.

Zázrak Černé Madony

Naštěstí zde byl ještě hluboce zbožný dědeček a patron rodinného klanu, *nonno Piero*, jak mu všichni říkali. Každé ráno chodil na mši svatou a ke svatému přijímání. Hned po příchodu z bohoslužby

vzbudil čeleď a celou rodinu k ranní modlitbě a večer zase svolával malé i velké k modlitbě růžence, duchovní četbě a poznávání katechismu. Pohnut soucitem ke své vnučce, která jako čtyřletá ještě stále ležela ve své dřevěné škatuli a neuměla mluvit a ani se nehýbala, *nonno Piero* se rozhodl vykonat pouť na známé poutní místo *Sacro Monte di Varese* – na *Svatý vrch Varese*. Dorazil tam brzy ráno a úpěnlivě prosil Černou Madonu, aby jeho milovanou vnučku – tuto hromádku neštěstí – buď uzdravila, anebo ať si ji vezme do nebe. Ve stejný čas se doma k Bettině „kolébce“ přiblížila nádherná, vznešená dáma. Poprosila dítě, aby vstalo, pomohla mu s oblékáním a povzbudila je, aby běželo ke své matce. A ta se věru nestačila divit! Později se malíčká Bettina znovu vyškřábala ze své dřevěné škatule a utíkala vstříc svému dědečkovi, který se vracel z poutě. *Nonno Piero* celý šťastný objal svoji vnučku. Jaký zázrak! V jediném okamžiku dokázala Bettina chodit, běhat, mluvit a zpívat! S rodiči pak vykonali děkovnou pouť k Panně Marii na

Palladium bude trvale vystaveno v bazilice Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi

Palladium země české, mariánský reliéf, který podle legendy po staletí ochraňuje český národ, se vrátí ze své dočasné úschovy v Praze zpět do Staré Boleslavi. Kardinál Dominik Duka ho 17. prosince v kapli Arcibiskupského paláce na Hradčanech předal proboštovi kolegiální kapituly sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi proboštu Liboru Bulínovi, kterého současně při slavnostním obřadu jmenoval Strážcem Palladia.

Ve Staré Boleslavi, nejstarším českém poutním místě, kde byl svým bratrem Boleslavem zavražděn český kníže Václav, byla aktuálně dokončena rekonstrukce baziliky Nanebevzetí Panny Marie. Věřící mohli poprvé kostel v jeho původní kráse obdivovat od první minuty po novoroční půlnoci, kdy zde byla slavena poutní mše svatá. V této bazilice bude Palladium země české nově trvale vystaveno.

„Hlavním účelem symboliky Palladia v dnešní době je ochrana naší země, aby v ní žili lidé, kteří si dokáží vážit svobody, lidé, kteří vědí, co to je tolerance, ne že jsou tolerovány jen moje názory, ale že mohou naslouchat a vést dialog s druhými,“ řekl kardinál Duka při předávání Palladia. Staroboleslavský poutní areál je nejstarším českým poutním místem a spolu s Pražským hradem nejstarším a nejpamátnejším místem

českého státu. Nyní prochází nákladnou rekonstrukcí, která je hrazena převážně z dotací Evropské unie. Ta na opravy věnovala téměř 242 milionů korun, z nichž 125 milionů jde právě na rekonstrukci mariánské baziliky a zbytek na již probíhající opravu baziliky sv. Václava. Staroboleslavská kapitula má minimálně pěti-procentní účast a podle probošta Bulína ji to i tak zadluží až na dvacet let. V centru města má církev i řadu jiných objektů, které chce v budoucnu opravit. Sloužit by mohly i jako zázemí pro poutníky.

Rekonstrukce baziliky započala před dvěma a půl roky. Po celou dobu rekonstrukce byl kostel pro místní věřící i poutníky uzavřen. Podle probošta Bulína se v bazilice renovovalo v podstatě vše. Od opravy vnější fasády a střechy, přes repasi barokních varhan, opravy jejich stroje a modernizaci vzduchotechniky, renovaci veškerých povrchů stěn i podlah, obnovy zlacení, restaurace obrazů, soch až k zavádění moderní techniky, která zpříjemní dojem z pobytu v bazilice. „Zatímco dříve byla bazilika nasvícena 20 reflektory, dnes jich bude ke stovce,“ vysvětlil P. Bulín jen jeden z drobných detailů.

Poslední velkou renovací prošla bazilika v roce 1940, tedy v době 2. světové války. „Tehdy na renovaci měli naši před-

chůdci mnohem méně prostředků, například zlacení tedy jen překryli lakem. Ten paradoxně skryté zlacení konzervoval. Současná renovace tak mohla na mnoha místech využít původní materiál. Na jiných místech ho však restaurátoři doplnili plátkovým zlatem, a tak se bazilika na Nový rok před očima poutníků poprvé skutečně zaskví opět ve svém původním zlatém lesku,“ poznamenal P. Bulín.

Velkou novinkou bude trvalý výstav Palladia země české. To bylo dosud vystavováno jen výjimečně, při příležitosti velkých svátků. Po dobu rekonstrukce bylo dočasně umístěno v Praze na arcibiskupství, kde si ho probošt Bulín z rukou kardinála Duky převzal spolu s funkcí Strážce Palladia. Od nového roku pak je tento cenný mariánský reliéf, jehož historie sahá až ke sv. Metoději a který je údajně vyroben z tzv. korintské mědi, trvale umístěn a veřejně přístupný v boční kapli mariánské baziliky hned vedle oltáře. S ohledem na nedozírnou cenu Palladia, které je svým významem srovnáváno s korunovačními klenoty, bude kaple zabezpečena a přístupná tak bude jen s průvodcem.

Zdroj: www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

Svatém vrchu, k *Madonně del Sacro Monte*. Při pohledu na milostivou sochu malíčká hned zvolala: „To je ta dáma, která mě oblékla!“ V té době jednou otec Carlo četl dětem příběhy z misii. Tehdy se mu Bettina svěřila: „Tati, říkám ti, až jednou budu velká, stanu se misionářkou!“

Avšak ještě předtím, než se to mělo stát skutečností, ji jako pětiletou čekal doslova nesplnitelný úkol, který ji dalece přesahoval. Když se totiž vdala Tereza, nejstarší z osmi sourozenců, a matka Felicitas byla jako těžce nemocná připoutaná na lůžko, všechny práce v domácnosti postupně připadly Bettině. Toto křehké děvče muselo uklízet, nakupovat a ve studené řece Adda prát prádlo svým bratrům. Jako jediné děvče v rodině měla Bettina pouze jedno privilegium: svůj vlastní pokojík. Ale právě to bylo pro ni největším utrpením: „Vždy jsem měla strach zůstat v no-

ci sama ... Tento pocit strachu mi zůstal až dokonce života, vždy když jsem byla v pokoji sama. Přesvatá Boží vůle to tak chtěla, že jsem byla v pokoji vždy sama, ... kromě dvou let v noviciátu a dvou let po věčných slibech ... Kolik strachu jsem si vytrpěla!“

Jedinou útěchou pro Bettinu byl dědeček Piero. Trpěl spolu s ní, když jí na ramena vložili takovou míru zodpovědnosti, jako by byla dospělá. On byl vlastně v jejím životě postavou otce, od něho se jí dostalo něžnosti a pochopení. Byl to především *nonno Piero*, kdo jako první formoval její krásný obraz o Otci. Všechny svoje duchovní poklady vléval do otevřené duše tohoto děvčete, takže i jako dospělá vzpomínala na jeho slova: „Dědeček mi jednou vyprávěl o víře:

»Ježíš je všude. Dbej na to, abys nešlapala po květech ani po lístcích, proto-

že je stvořil Bůh ... Využij všechno k Boží slávě ... a všechny svoje práce vykonávej dobře, protože Boží oko nad tebou neustále bdí ... Podívej se, Bettino, jak voda v řece Addě přitéká a teče dále ... Kdyby zůstala stát, stal by se z ní hnilý močál. Tak je to i s tvými utrpeními, slzami a boji: přicházejí a odcházejí. Dbej na to, abys u nich nezůstala stát. Všechno přejde. Všechno odevzdej Bohu ... Nedívej se na osobu, která ti způsobuje utrpení, všechno přijmi z Boží ruky. Nic se neděje náhodou. Bůh provází svoje stvoření krok za krokem. Zcela jistě to s námi myslí dobře, i když ne vždy rozumíme proč. Nenech se znechutit a odradit, krácej vždy kupředu a čekej, dokud utrpení nepřejde.“

(Pokračování)
Z *Vítězstvo Srdca 129/2019*
přeložil a upravil -dd-

ROMÁNY

KRÁL DAVID
Louis de Wohl • Z angličtiny přeložila Františka Böhmová • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Strhující román o klíčové postavě biblických dějin. Ryšavého chlapce krásného vzhledu si Bůh prostřednictvím proroka Samuela povolá od stáda, jež jako nejmladší z osmi bratrů pásl pro svého otce. Proslaví se, když jako mladíček porazí nepřemožitelného obra Goliáše. David ale neprosul jen uměním bojovat. Chce ve svém životě klást na první místo Boha. Není bez hříchu, ale umí se pokořit před Bohem, litovat svých provinění a kát se. Básník i bojovník. Soudce i vrah. Král i Boží služebník. Louis de Wohl se soustředí na podstatné. Dokonale dává napětí a ovládá umění náhlého střihu. Lahůdka pro literární labužníky.

*Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 133x190 mm, 328 stran, 399 Kč*

PLNÁ SLÁVY
Bruce Marshall • Z angličtiny přeložil Jan Čep • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Církev je plná slávy i přes hříšnost a nedokonalost lidí, kteří se k ní hlásí. Její slávou je totiž Bůh, který skrze ni promlouvá k světu. To je poselství historického románu B. Marshalla, který zachycuje dobu od roku 1908, první světovou válku a počátek druhé. Prostřednictvím hlavní postavy – poctivého a charakterního kněze Edmunda Smitha – nahlížíme do života jeho skotské farnosti se všemi radostmi

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

a bolestmi. Otec Smith však ve všech náročných životních situacích obstojí.

Karmelitánské nakladatelství • Páté vydání, v KNA druhé Brož., 132x190 mm, 256 stran, 299 Kč

V BOTÁCH RYBÁŘOVÝCH
Morris West • Z angličtiny přeložil Jiří Zbořil • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Autor prorocky předběhl dobu, když ve své románové fikci z roku 1962 líčí zvolení papeže-Ukrajince, který strávil dvacet let v lágru na Sibiři. Papež Kiril se snaží vnést do Vatikánu svěží vítr evangelia, ale naráží na řadu překážek – i tam, kde by je nečekal. Podle knihy byl natočen slavný film *The Shoes of the Fisherman* (1968).

*Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 132x189 mm, 384 stran, 449 Kč*

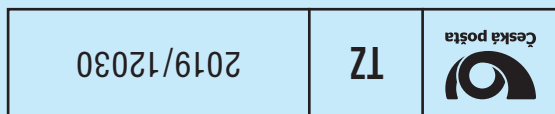
MODLÍME SE

NA ORLÍCH KŘÍDLECH O MODLITBĚ
Elias Vella • Ze slovenštiny přeložila Eva Mešková • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Tato kniha o modlitbě je sice jednou z mnoha, nechce se však omezit pouze na poskytnutí teologických informací. Autorovým záměrem je předat zkušenost s Ježíšem, „vátáhnout“ čtenáře do ní a umožnit jim, aby se s Ježíšem nově setkali.

*Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 136x204 mm, 204 stran, 269 Kč*

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1